

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De conuersione Samaritanæ. Ioan. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Fuga inuidiæ , sincerus zelus gloriæ Dei.

II. Iesus ob inuidiam Pharisaorum Iudæam deserit, & in Galilæam redit: quàm paterno erga cæcos illos cauillatores commiserationis affectu? docens nos exemplo suo inuidiæ maleuolorum ex charitate cedendum, amputando & præcauendo omnes cauillandi occasiones. Mansuetudo, compassio erga maleuolos.

Matt. 14. III. Ioannes sub idem ferè tempus ab Herode , ob reprehensum eius adulterium , in carcerem coniectus, ac postea , eiusdem iussu, decollatus, sanguine suo testimonium de Christo perhibitum confirmauit , quanto gaudio ac martyrij desiderio ! quanto zelo gloriæ Christi ? congratulatio, zelus imitandi.

III. *De conuersione Samaritana.*
Ioan. 4.

I. Iesus cum è Iudæa in Galilæam rediret, transiens Samariam venit in ciuitatem Samariæ , quæ dicitur Sichar, vbi erat fons Iacob, super quem cum fatigatus ex itinere sederet.

ret, venit mulier haurire aquam. Quanta charitas Saluatoris amore nostri tot se laboribus ærumnisque vltro subijcientis? quanta benignitas boni pastoris tanta cum fatigatione & molestia ouem perditam requirentis! quam mira eius prouidentia tam inopinatas occasiones, & tam suauia media peccatores ad se pertrahendi adinuenientis! Gratiudo, amor.

II. Petit à Samaritana aquam terrestrem, illique proteruè recusanti offert aquam cœlestem. Magna erat Christi itineris labore & æstu meridiano fracti sitis corporalis; at maior sitis spiritualis eiusdem, salutem huius ouiculæ & reliquarum errabundarum tam auidè sitientis. Magna mulieris erat peruicacia & parcitas: at quanto maior Christi clementia & liberalitas? heu quod insipiens & ingratus peccator eum Samaritana hanc tantam Saluatoris dignationem non agnoscat, cordis sui ostium pulsanti occludat, & tam liberaliter oblatam gratiam respuat! Gratiudo, amor, liberalitas in diuino seruitio.

III. Vt vehementiori huius cœlestis aquæ desiderio eam inflammet, eius excellentiam explicat. 1. Quod hæc aqua

aqua

aqua cœlestis gratiæ firim animæ, non ad breue tempus, sed in perpetuum, & quidem tam perfectè extinguat, vt aliam non appetat, imò, vt omnia terrena fastidiat. 2. Quod fiat scaturigo in ipsa anima semper fluens & dona Spiritus sancti communicans, semperque ad proficiendum impellens,

Eccl. 24. iuxta illud: *Qui me bibunt adhuc sitient.* 3. Quod saliat in vitam æternam, seu desideria sursum tollat, æternumque in altera vita beata perseueret, nam illa sicut *charitas*

1. Cor. 13. *nunquam excidet.* O si penitus huius sanctificantis gratiæ, quæ est pignus vitæ æternæ, præstantiam præuideres, quanto inflammatioe affectu exclamares: Domine, da mihi hanc aquam! quanto feruore eandem quotidie nouis augere incrementis perfectus meritorios, maximè charitatis, adlaborares! Gratitude, feruor crescendi in gratia.